

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010419
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a Mgr. Jána Bednára, na verejnom zasadnutí dňa 25. novembra 2020 v trestnej veci obžalovaného O. P., za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.07.2020, sp.zn. 1T/54/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. P. podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodený spod obžaloby za skutok, ktorý obžaloba kvalifikovala ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a ktorý mal spáchať tak, že

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX.XX hod. v P. na moste cez rieku P., medzi P. ulicou a E. radom napadol D. E. tak, že ho kopol do chrbta, následkom čoho D. E. spadol na zem, kde ho ešte kopol do hlavy, po čom zostal ležať na zemi, kedy mu bez súhlasu zo zadného vrečka vybral peňaženku, v ktorej boli osobné doklady a hotovosť vo výške X,XX Eur, túto prezrel a opýtal sa poškodeného „ako je to možné, že nemáš peniaze“, po tomto mu ju hodil naspäť, pričom z jej obsahu zobral uvedenú hotovosť vo výške 0,55 Eur, čím D. E. spôsobil zranenie - pomliaždenie sánky vpravo bez doby liečenia a PN a škodu vo výške 0,55 Eur,

a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 06.03.2013 rozsudkom Okresného súdu Zvolen XT/XXX/XXXX, právoplatného dňa 06.03.2013 uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 06.08.2014,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.07.2020, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 17.09.2020.

Najprv poukázal na napadnutý rozsudok okresného súdu, a to aj na výrokovú časť, ako aj na jeho odôvodnenie, najmä na str. 9, 10 a 11, s ktorými sa však nestotožnil. Zdôraznil, že poškodený D. E. od začiatku uvádzal rovnaké okolnosti jeho napadnutia skupinou S., ktorí ho napadli odzadu tak, že ho kopli do chrbta a zhodili na zem. Následne mu jeden z nich prehľadal peňaženku a odcudzil mu z nej 0,55 Eur, potom ho mal ďalší z nich porezať nožom na bruchu, pričom tento skutok je predmetom samostatného trestného konania. Po napadnutí bol značne otrasený a zranený a z tohto dôvodu pri prvotnom vyťažovaní policajtní OO PZ Krupina bolo možné, že neuvádzal všetky relevantné okolnosti. V

procesnom postavení svedka poškodeného však už konkretizoval osoby, ktoré ho mali fyzicky napadnúť. Za útočníka, ktorý ho odzadu kopol do chrbta, zhodil na zem a prehľadal mu peňaženku, z ktorej mu zobral finančnú hotovosť, označil jednoznačne obžalovaného O. P. a na jeho identifikácii zotrval aj na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ sa súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov opiera o výsluch policajtov, ktorí zaznamenávali udalosť priamo po skutku, nemožno takýto výsluch svedkov alebo poškodeného považovať za ich riadne výsluchy, ale ide len o predbežné označenie a spísanie okolností skutku vo všeobecnej rovine, ktoré policajt spisuje po získaní základných informácií od osôb, ktoré sa na mieste skutku nachádzali. Až následne je poškodená osoba vyzvaná na podanie trestného oznámenia, preto nie je možné takémuto úkonu prikladať veľký význam, prihliadajúc aj na stav poškodeného, v akom sa v tom čase nachádzal.

Prítomnosť obžalovaného na mieste skutku potvrdila aj priateľka poškodeného I. J., ktorá ho videla prebehnúť od miesta skutku popri krčme, pri ktorej obžalovaný narazil do jej kamarátky, ktorá tam stála s ňou. Neskôr vypovedala, že sa jej S. vyhrážali, a to dokonca aj jej deťom v tom smere, že majú počkať, čo sa stane, keď bude po súde.

Aj svedok E. P. uviedol, že keď spal opitý na autobusovej stanici v P. na lavičke, kde ho zobudili mestskí policajti, tak prišiel za ním obžalovaný, ktorý mu hovoril, že sa pobil s nejakým gádzom a utieral si krvavé ruky do trička. Taktiež tvrdil, že sa od C. P. dozvedel, že jej kolega videl, ako S. prepadli poškodeného D. E..

Ďalší svedok D. P. vypovedal, že stretol obžalovaného, ktorý mu uviedol, že pôjde do basy, lebo sa nedávno pobil s poškodeným D. E., a tiež niečo spomínal o dopichaní nožom.

Zo znaleckého posudku E. D. G. vyplynulo, že zranenie pravej strany tváre poškodeného - pomliaždenie spánkovo-sánkovej krajiny vzniklo v dôsledku tupého plošného nárazu, resp. kopancom mäkkou obuvou, pričom vznik zranení potvrdzujú aj lekárske správy z ošetrenia poškodeného hneď po skutku.

Keďže sa na mieste skutku, okrem poškodeného a skupiny S., nenachádzali ďalšie osoby, preto jeho verziu nemohli potvrdzovať ďalšie priame dôkazy, avšak súhrn vyššie uvedených nepriamych dôkazov jednoznačne dokrešľuje skutkovú situáciu a preukazuje spáchanie trestného činu obžalovaným tak, ako mu to bolo kladené obžalobou za vinu. Zmeny výpovedí svedkov v prospech obžalovaného na hlavnom pojednávaní, resp. nejasné popisovanie okolností skutku, možno považovať len za účelové vzhľadom k tomu, že išlo o osoby, ktoré sa pohybovali v okolí obžalovaného, a teda ním mohli byť do značnej miery ovplyvnené. Tomu napovedá aj tvrdenie svedkyne I. J., že sa viaceré osoby opakovane vyhrážali, či už jej, poškodenému alebo jej deťom s tým, že by mal poškodený stiahnuť trestné oznámenie.

Vzhľadom k tomu sa javí oslobodenie obžalovaného spod obžaloby ako neodôvodnené a nepodložené existujúcou dôkaznou situáciou, preto okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a zdôraznil, že sa okresný súd nedostatočne vysporiadal s hodnotením vykonaných dôkazov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný, poukázal na svoju záverečnú reč z hlavného pojednávania, kde boli vyhodnotené jednotlivé rozpory, najmä v tvrdeniach poškodeného. V konečnom dôsledku navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinoty obžalovaného zo spáchania skutku a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok kladený mu za vinu, spáchal.

Odvolačný súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovanému za vinu, resp. jeho časť, pokiaľ ide o fyzické napadnutie poškodeného D. E., pričom toto konanie naplnilo zákonné znaky minimálne trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. Na druhej strane, pokiaľ ide o ďalšiu časť skutku, a to odcudzenie peňažnej hotovosti poškodenému, až ktorej preukázanie by zakladalo právnu kvalifikáciu obžalobného skutku ako trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., tak jej spáchanie nebolo jednoznačne preukázané, vzhľadom na všetky vykonané dôkazy, vrátane dôkaznej hodnoty výpovede svedka poškodeného D. E., ako aj ďalších dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu.

Pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých vykonaných dôkazov, vrátane svedeckých výpovedí vyznievajúcich, či už v prospech obžalovaného, alebo v jeho neprospech, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa na str. 8 až 11, s ktorým sa stotožnil a nebude ho celé nadbytočne opakovať. Jediným rozdielom bolo len to, že pri dôslednej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, bolo nevyhnutné dôjsť nielen k záveru, že pretrvávajú rozumné pochybnosti o osobe páchatela skutku, ale aj o tom, či sa stala jeho druhá časť, ktorá bola taktiež obžalovanému kladená za vinu. Do určitej miery možno súhlasiť s odvolacou námietkou okresného prokurátora, že výpovede poškodeného D. E. v procesnom postavení svedka, berúc do úvahy aj jeho zákonné poučenie, majú vyššiu váhu a význam oproti jeho tvrdeniam pri úkonoch, ktoré im predchádzali, a to nevyvímajúc ani jeho lekárske ošetrenie. Naproti tomu však pri hodnotení dôkaznej sily jeho svedeckých výpovedí nemožno túto okolnosť obísť a ignorovať ju, pretože tento postupne menil svoje vyjadrenia, a to ohľadne dôležitých a nie zanedbateľných skutočností, a nielen vo vzťahu k označeniu osoby páchatela, ale aj ohľadne ďalšej časti priebehu skutku, ktorú najprv vôbec nepopísal. Až takéto zásadné odlišnosti a rozpory nemožno odôvodňovať len jeho rozrušením a zdravotným stavom po útoku, najmä ak zo znaleckého posudku z odvetvia chirurgie vyplynulo, že zranenie hlavy (pomliaždenie sánky) nemohlo negatívne ovplyvniť jeho schopnosť vnímať, a to o to viac, že ide o jediný priamy dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaného, pričom aj výpovede ďalších svedkov v neprospech obžalovaného sú v určitých častiach odvodené od jeho tvrdení (svedkovia I. J., E. J. a D. P.).

Napokon nemožno opomenúť ani to, že útok na poškodeného začal odzadu, v dôsledku tmy bola na mieste znížená viditeľnosť a nachádzalo sa tam viacero osôb - S.. Okrem toho po doplnení dokazovania krajským súdom možno konštatovať, že nielen obžalovaný má za sebou kriminálnu minulosť, keďže aj samotný poškodený D. E. už bol štyrikrát odsúdený za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť a svedok D. P., ktorého poškodený označil za páchatela ako prvého, má dokonca až 20 záznamov v registri trestov za rôznu úmyselnú trestnú činnosť, vrátane násilnej a majetkovej.

Výpoveď svedka Q. T., ktorý bol ako policajt prítomný na mieste onedlho po skutku a ešte v ten deň vyhotovil záznam o podaní vysvetlenia poškodeným, v značnej miere spochybňuje následné zmeny vo výpovediach poškodeného D. E. v procesnom postavení svedka, nakoľko tento najprv za pravdepodobného páchatela skutku označil svedka D. P., pričom sám vtedy priznal, že si tým nie je istý, pretože dobre nevidel a už vôbec neuviedol, že by mu mala byť v ďalšej časti skutku odcudzená peňažná hotovosť, hoci aj v zanedbateľnej výške. O tejto skutočnosti vypovedal prvýkrát až neskôr so značným časovým odstupom, hoci medzitým ešte podával na polícii vysvetlenie.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa obžalovaný dopustil skutku kladeného mu za vinu, a to predovšetkým jeho prvej časti, naopak možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej miere podozrivý, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvali viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve on bol tou osobou, ktorá skutok kladený mu za vinu, spáchala.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

P. súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.